

מ"ת 11295/06 - מדינת ישראל נגד עבידה ابو עלי (עוצר)

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 11295-06-24 מדינת ישראל נ' ابو עלי(עוצר)
תיק חיזוני: 230867/2024

לפני כבוד השופט בוריס שרמן
ה浼בקשת מדינת ישראל
נגד עבידה ابو עלי (עוצר)
המשיב

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 11280-06-24.

לפי עובדות כתוב האישום, המשיב הינו תושב איז'ש ובמועד הרלבנטי לא היה בידו היתר כניסה לתחומי מדינת ישראל. במועד לא ידוע המשיב פנה לפולני ובקש לזייף עבורו היתר כניסה לישראל. פולני זייף עבור המשיב היתר כניסה התקף לתקדים 12/12/24-12/12/23, והמשיב שילם לו עבור ההיתר המזוייף 6,000 ₪. ביום 4/6/24 בדאלית אל כרמל המשיב נתפס עם אחר ברכב. כשהתבקש האחזר להציג אישורי שהייה/עובדה בישראל, הציג בפני שוטר את המסמך המזוייף של המשיב, אותו קיבל מהמשיב יום קודם לכן, בכונה למנוע גילוי שהיותו הבלתי חוקית בישראל. למשיב ייחסו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיפים 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952, ושימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 + 418 רישא לחוק העונשין, תש"ג-1977.

בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נטען, כי לצד החשש הטבעי שבאם ישוחרר, המשיב יתרחק מהליך審判, מתקיים אף חשש לכך שבאם ישוחרר, יסקן את ביטחון הציבור בכך שיפגע בעבודות כוחות הביטחון העוסקים בסיכון הנכנסים לשטחי ישראל. עוד נטען כי המשיב אינו ראוי לאמון, שכן הוא רכש היתר כניסה מזויף באמצעותו יכול גם בעתיד להסתנן ארצה בהזדמנויות שונות.

בדיוון שקיימתי ביום 13/6/24 עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים. לדבריו, אין ליתן אמון במשיב שיתיצב למשפטו ואין בכוחם של עורכי המוציאים להבטיח את התיציבותו. עוד הפנה לצבא המלחמה בו מצויה מדינת ישראל בימים אלה. לעומת זאת, בבקשת ב"כ המשיב לשחרר את מרשה בתנאים שיבטיחו התיציבותו להמשך משפטו. היא הפנתה לכך שעשיקין בצעיר כבן 23 נטול הרשות קודמות שמסר גרסה לפיה סבר שהוא רוכש היתר כניסה לישראל כדין.

לדין התיצבו דודו ודודתו של המשיב, אזרח ישראל המתגוררים בחיפה, והתחייבו להבטיח התיציבותו של המשיב להליכים בעניינו.

דין והכרעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

בבש"פ 7911/23 **אמאן אבו טעימה נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 23/11/2, להלן: **ענין אבו טעימה**) נדרש בית המשפט העליון לשיקולים אותם יש לשקל בישום החלטת קונדוס (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל**, החלטה מיום 13/11/2013) בימים של מצב ביטחוני מורכב:

"אכן, ההחלטה הפסוכה קבעה כי בבחינת השאלה האם לעצור נאשם עד תום ההליכים, על בית המשפט להידרש לעולם לנسبות המקרה הספציפי ולנתונים הרלוונטיים שלו, ולא להערכת כלויות וakuסיות (ראו: בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (להלן: **ענין קונדוס**)). משכך, וכך שהובהר בהחלטה שניתנה לפני ימים ספורים, אין לקבוע כלל קטגוריו לפיו "בהתנתק מצב החירום, לעולם הדיון של שווים בלתי חוקיים יהיה מעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 7751/23 אבו עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.10.2023)).

יחד עם זאת, בית המשפט רשאי להתייחס במסגרת שיקוליו בין היתר גם לנسبות חיצונית כדוגמת מצב ביטחוני, עשוייה להיות להן השפעה על שיקול הדעת המופעל בבחינת הנסיבות השחרור לחילופת מעצר (ראו: **ענין קונדוס**, פסקה 13); כמו גם לנسبות אחרות ובכלל זה החשש להימלטות מאימת הדיון (שאינו שיקול העומד בפני עצמו), ולעבר הפלילי של הנאשם ולעבירות המוחסנות לו (שם, בפסקאות 10-12).

4. ב מקרה דנן, בית המשפט המחויז שקל את השיקולים הקונקרטיים של המקרה שלפניו, איזן ביניהם וקיבל את החלטתו. הוא קבע כי הוא אינו נותן אמון בבקשת חרף גילו וعبارة הנקי. הוא הביא בחשבון את המצב הביטחוני, שהוא כאמור שיקול לגיטימי שניתן להבאים בחשבון. המצב הביטחוני בימים אלה הוא אכן מצב ביטחוני חריג המחייב זהירות והקפדה מיוחדים. כאמור, בשל המצב הזה הוועדה המבקשת לדין".

על מנת לעמוד על נسبותיו הקונקרטיות של המקרה, נטלתי את תיק החקירה ועינתי בו.

מהראיות עולה כי במהלך סיור שגרתי בדאלית אל כרמל שוטרים הבחינו ברכב מגיע לצומת. כשהבחין בנידית, הנהג עשה פרסה ונכנס לטור השכונה. השוטרים נסעו אחריו עד שעצרו אותו. הנהג והנוסע התבקסו להזדהות, והנהג הציג לשוטרים בטלפון נייד יותר כניסה של המשיב, שהתרברר כמצויף.

בחקירתו טען המשיב כי נכנס לישראל עוד לפני האירועים של 7/10/23 ומماז לא יצא את גבולות המדינה. לדבריו, את ההיתר המזויף, באמצעותו נכנס לישראל, קיבל מdadmo הכיר בפייסבוק ושילם לו עבור ההיתר 6,000 ש"ח. לדבריו, היה בטוח שההיתר לא מזויף. אלא שבמהמשך אמר מיזמתו שהוא יודע שבשל המצב הביטחוני כל ההיתרים בוטלו.

معدות מעסיקו של המשיב - אותו אחר שהציג לשוטרים את ההיתר המזויף - עולה שהכיר את המשיב בשפרעם ביום לפני המעצר, וקיבל את המשיב לעבודה בהסתמך על ההיתר שהמשיב הציג בפניו.

הנה כי כן, התנהלות המשיב מלמדת על תעזה לא מבוטלת. גם שמדובר בצעיר נעדר הרשותות קודומות, לעומת מהחויר נתונים המקשים לתת בו אמון. גרטתו תמורה או מיתמתה: מדוע סבר שdadmo הכיר בפייסבוק ישייג עבורי היתר כניסה לישראל? מדוע לא פנה לגורמים רשמיים העוסקים בהנפקת היתרים? אם אכן נכנס לישראל לפני 7/10/24, מדוע לא עזב כאשר נודע לו שככל היתרים בוטלו בשל המצב הביטחוני? וכי怎 הצליח לשחות ולעבוד

בישראל במשך חודשים ארוכים בלי להיתפס? אוסף שעצם השהייה הארוכה בישראל ללא היתר מגבירה בעניין את עלית המסוכנות.

לכך יש להוסיף שבניגוד לטענת המשיב בחקירהו, לא מצאתי בחומר הראיות אינדיקטיבית לכך שהמשיב החזיק בעבר בהיתרי כניסה לישראל. ההיתר היחיד שהוא למשיב הינו היתר כניסה למרחב התפר, בין השעות 00:19-00:05, שפקע ביום 23/12/4. עובדה זו לא הוטחה במשיב בחקירהו, אך ברוי כי קיומו של היתר זה פוגם בטענת המשיב כיילו האמין שהיתר המזוייף (החל בתאריכים שחופפים בחלוקת להיתר האמתי ולא מוגבל לשעות מסוימות או לאזרור מסוים) הינו אמיתי.

לאור התעוזה אותה הפגין המשיב וסימני שאלת העולמים מגרטטו באשר לניסיותו כניסה לישראל ושהיותו בה אין מוקן לתת במשיב את האמון הנחוץ לצורך שחרורו לשטחים. כמו כן, אין יכול לשלול את האפשרות שבאם יוחרר, ישיג המשיב שוב היתר מזוייף, בין אותו היתר שהוצג לשוטרים ובין היתר אחר, וימשיך לס肯 את ביטחון הציבור.

עוד ציין בית המשפט העליון בעניין **אבו טעימה**:

"...בית המשפט המחויזי [הביא] בחשבון מספר שיקולים שנמננו על ידו. בכלל זה הוא ציין כי עלית המסוכנות הכרוכה בעבירה המียวصلة לבקשת מתעצמת בעת מלחמה, תוך שציין את העומס המוטל בעת זו על כוחות הביטחון, ואת העובדה שכניסת שוהים בלתי חוקיים בתקופה הנוכחית יוצרת סיכון מיותר כלפייהם. כן הובהר כי בזמן מלחמה מתגברת גם עלית המעצר של החשש מהימלטות מאימת הדין. מעבר לכך אלה צוין כי המבוקשת נכנסתה לתחומי מדינת ישראל בשעה 01:30 לפנות בוקר מספר ימים לא מועט לאחר פרוץ המלחמה, כאשר היה ברור לכל תושבי הארץ כי הוכרז מצב חירום והכניסה לתחומי המדינה אסורה".

גם דברים אלה נכונים בעניינו של המשיב. כאמור, כניסה לישראל ושהיותו בה מלאות בנסיבות מחשידות. התחשבות במצב הביטחוני הנוכחי מגביר מסוכנות אף היא רלבנטית לעניינו. בהקשר זה ראה גם עמ"ת (מחוזי-מרכז) 23-10-26204 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 18/10/23) והחלטות נוספות המזוכירות בבקשת המעצר ובティיעוני ב"כ המבוקשת, בהן נקבע כי בשל המצב הביטחוני עלית המסוכנות הנובעת מעבירות שב"ח מתעצמת באופן ממשועוט.

אני עיר לקיומן של החלטות בהן הורו בתי משפט על שחרור שוהים בלתי חוקיים גם לאחר תחילת המלחמה. סבורני שלא ניתן ללמידה מהחלטות אלה על עניינו של המשיב. כך, בעמ"ת 34909-10-23 מדינת ישראל נ' יוסף יהודה (החלטה מיום 23/10/23) היה מדובר במשיב בעל אישור שהוא בישראל שהיה בתקוף במועד תחילת המלחמה, כלומר מסוכנותו נשלה ע"י גורמי ביטחון. גם בעמ"ת 10060-04-24 מדינת ישראל נ' מוחמד אלרבאיעה (החלטה מיום 4/4/24) היה מדובר במשיב שעד לאחרונה החזיק בהיתר כניסה לישראל, אשר נתפס עובד, כלומר טענתו לפיה נכנס למטרות צרפת מתחזקת נוכחות נסיבות מעצרו.

בעניינו, לעומת זאת, נסיבות כניסה ModelRenderer ושהיתו בה לא הובילו עד תום. חקירתו מותירה רושם עגום למדוי של היתכנות והתחמקות ממtan תשובה וסבירים. כל אלה מגבירים לשיטתו את עלית המסוכנות שמלילה משמעותית בימים קשים אלה.

אם לא די בכך, הרי שלאחרונה חלה החמרה משמעותית ברמת הענישה של שוהים בלתי חוקיים (ראה למשל עפ"ג עמוד 3

(מחוזי ב"ש) 31211-10-23 **מדינת ישראל נ' אלנג'אר** (22.10.23); עפ"ג (מחוזי נצרת) 37018-10-23 **מדינת ישראל נ' אלחרוב** (25.10.23); עפ"ג (מחוזי חיפה) 1680-11-23 **מדינת ישראל נ' כסאב ואח'** (6.11.23); עפ"ג (מחוזי חיפה) 38304-01-24 **מדינת ישראל נ' עתמאן ואח'** [פורסם בנבז] (25.1.2024) ועוד), באופן שגם העיר נעדר הרשות דוגמת המשיב צפוי לעונש של מאסר בפועל באמ יורשע. הדבר מගביר עוד יותר את החשש הטעוע מהימლות מאימת הדין.

בנוסף, שמעתי את העربים המוצעים ולא התרשםתי כי יש בכוחם להבטיח באופן יעיל שהמשיב יתיצב לדיניהם בעניינו ולRICTO עונשו ככל שיורשע. שני העربים מבוגרים, הדוד הינו אדם חוליה הנער באופן קבוע בבלון חמוץ. מדובר אף עלה שלא היה עיר לכך שהמשיב שוהה בישראל (אזכור,سلطנות המשיב שהה בישראל ברצף פרק זמן של 9-8 חודשים לפחות!) לא רק שהמשיב לא טרח לבקר את דודו, איך יוכל שהמשיב והוריו אפילו לא סיפרו לדוד שהמשיב שוהה בישראל חודשים ארוכים? הדבר מעיד, במקורה הטוב, על כך שהקשר בין העARBים המוצעים לבין המשיב רחוק, והם אינם מעוררים בחיו).

סוף דבר. איני יכול לשלו CI נשקפת מהמשיב מסוכנות ואני יכול ליתן בו אמון שאם ישוחרר לשטחי הרשות, הוא יתיצב לדיניהם בעניינו וככל שיורשע ויגזר עליו מאסר בפועל - גם לרRICTO עונשו. אף העARBים שהוצעו לא הותירו רושם שייהיה ביכולתם לגרום למשיב להתייצב להמשפט.

בנסיבות אלה אין מנוס ממעצר המשיב עד תום ההליכים, וכך אני מורה.

ניתנה היום, י"א סיון תשפ"ד, 17יוני 2024, במעמד הצדדים.